

ת"פ 36691/06/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד ואכד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 36691-06-21 מדינת ישראל נ' ואכד (עצור בפיקוח)

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י פרקליטות חיפה

נגד

מוחמד ואכד

הנאשם:

ע"י ב"כ עוה"ד עבד אלסאלם הואש

גזר דין

1. הנאשם שלפניי הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות שלהלן: מעשה פזיזות ורשלנות ברכב, עבירה לפי סעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק; איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק; הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 275א לחוק; יידוי אבן או חפץ לעבר כלי תחבורה, עבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק; היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק; נהיגה ברכב עליו נמסרה הודעת איסור שימוש בניגוד לתקנות 308(א)+(ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 ונהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

2. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לא כלל הסכמה בדבר העונש שייגזר על הנאשם. בהמשך להסדר ולאחר שהורשע בדין, הופנה עניינו של הנאשם לשירות המבחן לצורך הגשת תסקיר אודותיו, זאת בטרם ייגזר דינו. הובהר, כי המלצת שירות המבחן לא תחייב את המאשימה אשר עמדתה היא למאסר בפועל. כאן יצוין כי הודאת הנאשם בתיק זה ניתנה בשלביו הראשונים של ההליך ובטרם נשמעו ראיות.

כתב האישום המתוקן

3. על פי כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, ביום 5.6.21 סמוך לשעה 15:45 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג סיאט מס' רישוי 7123576 (להלן: "הרכב") בכביש 70 סמוך לצומת ג'דידה-מכר וזאת חרף הודעת אי-שימוש שנמסרה לרכב בידי בוחן תנועה בתאריך 16.5.21. מאחורי הנאשם נסעה ניידת משטרה נהוגה בידי השוטר סלימאן חבקה (להלן: "סלימאן") כשהוא בתפקיד. בעקבות נהיגתו של הנאשם ברכב בניגוד להודעת איסור השימוש, כרז סלימאן לנאשם לעצור בתחנת האוטובוס בהמשך הכביש. משהתחלף האור ברמזור לירוק, לא ציית הנאשם להוראת השוטר, ביצע פניית פרסה, נכנס לכפר ג'דידה-מכר והחל בבריחה במהירות מופרזת תוך שהוא מבצע עקיפות מסוכנות, וכאשר סלימאן נוסע אחריו וכורז לו לעצור.

4. משעבר הנאשם מרחק של כ-1,200 מטר, הוא נבלם על ידי רכב אחר שחסם את נתיב נסיעתו. בשלב זה ניגש

סלימאן לנאשם וביקש ממנו לעצור את רכבו ולפתוח את החלון. הנאשם סירב תחילה וצעק לסלימאן כי ייתן לו לחזור לאחור על מנת שגם הרכב החוסם ייסע לאחור, זאת בכוונה להפריע לסלימאן למלא את תפקידו כחוק או להכשילו בכך. בהמשך הנאשם נסע לאחור, פתח את חלון הרכב ומסר לסלימאן את רישיון הנהיגה שלו ואת רישיון הרכב. בשלב זה הורה סלימאן לנאשם לנסוע אחריו והנאשם עשה כן.

משהגיעו סלימאן והנאשם אחריו לצומת טל-אל, הם עצרו בצד הכביש כשהרכבים פונים לכיוון צפון. בשלב זה הודיע סלימאן לנאשם כי בכוונתו להשבית את הרכב ושוטרים וניידות נוספות הוזעקו למקום. קצין התנועה אלכס מילר ערך לנאשם שימוע והודיע לו כי הרכב מושבת למשך 30 יום. כל אותו זמן, נשען הנאשם על דלת הנהג של הרכב וצעק ואיים על השוטרים בכוונה להפחידם או להקניטם באמרו: "מי אתם אני אזיין אתכם המשטרה", "תוריד את המדים ובוא, אנחנו נזיין אתכם", "אני זכרתי את הפרצוף שלך אתה תשלם". הנאשם אף קילל את השוטרים וירק לעברו של שוטר אחר תוך שהוא אומר לו: "אתה ערבי טפו על הערבים שכמוך". הנאשם הודיע כי לא יזוז מהרכב וכי אינו מוכן למסור אותו למשטרה, זאת בכוונה להפריע לשוטרים שממלאים את תפקידם.

5. למקום הגיעו אביו של הנאשם, אחיו ואנשים נוספים, ולאחר זמן מה התרחק הנאשם מהמקום עם אחרים, חצה את הכביש לנתיב הנגדי והחל ליידות מספר אבנים לעבר השוטרים ולעבר הניידות שחנו במקום, כאשר רכבים חלפו במקום, זאת במטרה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם או להכשילם בכך. מיד לאחר מכן, השוטר אלכס אוגולוב (להלן: "אלכס") נכנס לרכב ומתנדב נסע בניידת משטרה אחריו. השניים נסעו צפונה, הסתובבו בכיכר ירכא וחזרו בנסיעה דרומה. משהגיע אלכס ברכב סמוך לצומת טל-אל, יידה הנאשם אבן לעבר הרכב הנוסע, כשהוא עומד על נתיב הנסיעה משמאל לרכב במרחק של מספר מטרים, באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותו של אלכס ברכב וכן את מי שנמצא בקרבת הרכב, ושיש בו כדי לפגוע ברכב בנסיבות שיש בהן כדי לעורר פחד או בהלה.

אלכס שנסע עם חלון פתוח, נבהל, חשש להיפגע מהאבן ופנה מיד ימינה מזרחה בצומת טל-אל לכיוון ג'דידה, עקף את הרמזור בפרסה וחזר חזרה לכביש 70 בכיוון נסיעתו דרומה. מיד לאחר מכן, חצה הנאשם את הכביש לשול המערבי ויידה אבן נוספת לעבר הניידת שנסעה מאחורי הרכב כשהוא עומד מימין לה במרחק של מספר מטרים, ובאופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותו של המתנדב שנהג בניידת וכן את מי שנמצא בקרבת הניידת. הנאשם פגע במזיד באמצעות האבן בדופן קדמית-ימנית של הניידת.

6. הניידות הנוספות שבשלב זה כבר חלפו את צומת טל-אל לכיוון דרום, בשל זריקת האבנים כמתואר לעיל, חזרו צפונה לצומת טל-אל. מטרים ספורים לפני הצומת, יידה הנאשם שוב אבנים לעבר הניידות הנוסעות כשהוא עומד סמוך לשול המערבי ומספר מטרים בודדים מהניידות, באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותם של השוטרים בניידות ואת מי שנמצא בקרבתם. הנאשם פגע במזיד באמצעות האבן בדלת האחורית-שמאלית של הניידת בה נהג סלימאן. בשלב זה נסעו הניידות לכיוון הנאשם שברח מהמקום. כתוצאה מידידי האבנים נפגעו שתי ניידות משטרה ונגרם להן נזק קל בפה.

תסקירי שירות המבחן

7. לאחר שהודה והורשע בדין, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר אודותיו. שירות המבחן הגיש את תסקירו (הראשון) ביום 20.10.21 (להלן: "התסקיר הראשון"). בתסקיר זה, שנערך לאחר שקצינת המבחן נפגשה עם הנאשם, פורטו הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם; בן 28, רווק, אשר מתגורר בג'דידה-מכר וטרם מעצרו ולמשך כשנה עבד כפועל בניין עם אחיו. לפני כן עבד במפעל בעכו. הנאשם הוא הבן הצעיר למשפחת מוצאו המונה זוג הורים ו-9 אחים ואחיות בטווח הגילאים 28 עד 46 שנים. אביו עובד בלשכת הביטוח הלאומי בעכו כ-4 שעות יומיות וסובל מבעיות בריאותיות לרבות מחלות לב וסכרת. אמו עקרת בית וסובלת מלחץ דם גבוה, סכרת ולאחר שחלתה בקורונה מצבה הבריאותי, לפי הנאשם, התדרדר. הנאשם סיים 12 שנות לימוד במסגרת חינוך טכנולוגי עם תעודה בגרות מלאה.

שירות המבחן פירט כי הנאשם דיווח על מצב בריאותי ונפשי תקין, אך דיווח כי נהג לשתות אלכוהול בתדירות של אחת למספר חודשים כאשר היה לבדו בבית. בהיותו בן 26 ולמשך כשנה וחצי אף השתמש בסמים מסוג גראס ומצבו הוחמר לשימוש יומיומי. זאת עשה הנאשם עקב רצונו להתמודד רגשית עם חוויות ניתוק הקשר עם ארוסתו שנישאה לקרוב משפחתו. הנאשם גם דיווח כי הפסיק את השימוש בכוחות עצמו לאחר שנחשף למחירים הכלכליים והפגיעה בתעסוקה כתוצאה מהשימוש בסמים. ואכן, בבדיקת שתי שנת שנתה לנאשם בתאריך 5.10.2021, העידו תוצאותיה על ניקיונו משרידי סם רחוב.

8. לעניין ההיסטוריה העבריינית ציין שירות המבחן, כי לחובתו של הנאשם הרשעה אחת משנת 2012 בגין עבירת גניבה עליה נדון לענישה כספית. עיון בגיליון ההרשעות הקודמות שהגישה המאשימה (טמ/2), מראה כי על הנאשם הוטל עונש של מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שלוש שנים. שירות המבחן הוסיף וציין כי לנאשם רישום תעבורתי.

אשר לעבירה הנוכחית, הנאשם מודה במיוחס לו אך אינו שולל, לפי שירות המבחן, את מעשה העבירה המיוחס לו. הוא ידע שאסור לו לנהוג ברכב אך בחר לנהוג בו מאחר "שבחוויתו הוא שילם כסף על האוטו, ואינו רואה הצדקה להודעת האיסור מטעם המשטרה. הוא דיווח כי לא עצר את האוטו כמבוקש ממנו כי היה עייף אחרי עבודה של שעות ממושכות, והיעדר נכונות לשלם כסף על עבירה בגין נהיגה בהיות הרכב פסול". אשר לאיומים וזריקת האבנים, מציין שירות המבחן, כי לפי הנאשם הוא "פעל מתוך אובדן שליטה עצמית, ומאחר שחווה זלזול וחוסר כבוד מצד גורמי המשטרה".

הנאשם התקשה לגלות אמפתיה לנפגעי מעשיו ולמשתמשי הדרך, ושיתף בחוויותו שרק הוא ובנו משפחתו נפגעו וסבלו ממעשיו. הוא האשים והשליך את האחריות על השוטרים, והסביר כי התנהגותם נובעת ממניעים גזעניים. הוא התקשה לגלות הכרה באשר לחלקים בעייתיים שיש בהתנהלותו, ושירות המבחן התרשם כי הוא נקט בגישה בלתי בשלה וילדותית. בנוסף "השליך את האחריות על גורמים חיצוניים לו והתמקם באופן קורבני". שירות המבחן התרשם כי הנאשם נטה לתת הסברים רציונליים, והתקשה לגלות תובנה באשר לאחריותו למעשיו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית, זאת בשל טענתו שהינו מנהל אורח חיים נורמטיבי, שומר חוק וכי ההליך המשפטי חידד עבורו את גבולות החוק.

9. בבואו להעריך את הסיכוי לשיקום אל מול הסיכוי להישנות התנהגות עוברת חוק, ציין שירות המבחן, כי עולה לנגד עיניהם ההתרשמות "כי מדובר בבחור צעיר שהציג תהליך גדילה והתפתחות במסגרת משפחתית שנתנה לו

מענה מספק לצרכיו האינסטרומנטליים, ושלל בעיות או קשיים כלשהם בתוך המערך המשפחתי". בתוך כך, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם "בעל דימוי וערך עצמי נמוכים", הוא "מתקשה לווסת את דחפיו במצבים מורכבים עבורו מבחינה רגשית או כשצרכיו אינם מסופקים". עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם "מופעל מגישה הממוקדת במילוי צרכיו האישיים גם במחירים של פגיעה ממשית באחר, ללא יכולת לקבל ולזהות את צרכי האחר".

בסופו של יום העריך שירות המבחן, כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד, ולכן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו במסגרת שירות המבחן. להתרשמותו של שירות המבחן, "הפרוגנוזה השיקומית בעניינו (של הנאשם) הינה נמוכה, אל מול סיכון גבוה להישנות".

10. בדיון שהתקיים לפניי לאחר הגשת התסקיר הנ"ל, נעתרתי לבקשת הסנגור לשלוח את הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן לצורך הגשת תסקיר משלים, זאת נוכח טענת הנאשם כי הוא לקח אחריות מלאה על מעשיו, וכי ייתכן וקצינת המבחן לא הבינה אותו. הנאשם ציין כי הוא לא שוחח עם קצינת המבחן כי נהג לשתות אלכוהול פעם בחודש, ושב וציין כי המקרה הזה לימד אותו שיעור לכל החיים, תוך שהוא מוכן לקחת חלק בכל תהליך שיקומי-טיפולי.

11. בתאריך 29.11.2021 הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם (להלן: "התסקיר הנוסף"). בתסקיר זה ציין שירות המבחן, כי ערך פגישה עדכנית עם הנאשם, במהלכה דיווח בשנית כי הוא אכן צרך אלכוהול בעברו, אך בתדירות נמוכה, והפסיק את השימוש מזמן. זאת כפי שצוין בתסקיר הראשון. הנאשם התקשה להסביר את הפער בהתייחסותו בנוגע לשתיית אלכוהול בפני בית המשפט אל מול התייחסותו בפני שירות המבחן.

12. אשר לעבירה מושא עניינו, שוב התקשה הנאשם "לקחת אחריות פעילה על מעשיו, נטה לתת הסברים רציונאליים ולהצדיק את התנהלותו, תוך שנטה להשליך אותה על השוטרים וגורמים חיצוניים, עם קושי לשלול מעשיו ולהתבונן בהם בצורה ביקורתית ולגלות תובנה באשר לפוגעניות שיש בהשלכותיהם".

שירות המבחן התרשם כי "התמקמותו" של הנאשם "בפגישה העדכנית אופיינה בצמצום", תוך שבלטה נטייתו להציג "פסאדה חיובית ומתפקדת", כמנגנון הגנתי נוקשה מפני התמודדות עם הדפוסים הבעייתיים באישיותו. הנאשם גילה קושי להכיר בכישלונו ההתנהגותי וקושי לגלות אמפתיה לנפגעי מעשיו.

13. שירות המבחן מציין כי הנאשם גילה נכונות פורמלית לעבור הליך טיפולי, אולם זאת עשה עם קושי להצביע על מאפיינים אישיותיים המצדיקים התערבות טיפולית. על פי שירות המבחן, "בשקלול גורמי הסיכוי לשיקום אל מול גורמי הסיכון לעבריינות חוזרת, לנוכח הקשיים בלקיחת אחריות, מתן הלגיטימציה לאלימות במצבים מסוימים והקושי של מוחמד (הנאשם - א.ס.) להכיר בדפוסים בעייתיים באישיותו, ולבחון את המניעים העומדים סביב ביצוע העבירות שביצעו (כך במקור - א.ס.) לאורך זמן. בנוסף לנטייה להשליך כלפי גורמי האכיפה את ההתנהגות הפוגענית, והקושי שמגלה במתן אמון בדמויות משמעות וטיפול בחייו, וביכולת להיעזר בנו במהלך הפגישות למען סיוע לחיבור למעשיו". בשל האמור, חזר שירות המבחן על האמור בתסקיר הראשון והעריך "כי הפרוגנוזה השיקומית בעניינו

נמוכה ונמנעים מהמלצה טיפולית בעניינו במסגרת שירותינו".

14. כאן המקום לציין, כי לאחר שהונח לפניי התסקיר הנוסף ובטרם נשמעו הטיעונים לעונש, ביקשה ב"כ המאשימה מהנאשם להבהיר לגבי הודאתו, האם קיימת "בעיה עם ההודאה ולקיחת האחריות" כפי שעולה מהתסקירים. בכגון דא, שב הנאשם והודה בעובדות כתב האישום וציין כי אמר לקצינת המבחן שהוא נושא באחריות, כי הוא יודע מה עשה ויודע מה מיוחס לו, וכי הוא מודה ומקבל עליו את האחריות.

15. לאחר ששמעתי טיעונים לעונש, עליהם ארחיב בהמשך, הוריתי כי תוגש בעניינו של הנאשם חוות דעת של הממונה על עבודות שירות. זאת על מנת כי תונח לפניי תמונה מלאה בטרם יגזר דינו של נאשם.

הממונה על עבודות שירות הגיש חוות דעת, בה מצא את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות ללא מגבלות, ואף הציע כי יוצב במרכז יום נוה אשר, הנמצא בקיבוץ עין המפרץ.

טיעוני הצדדים לעונש

16. בדיון שהתקיים ביום 1.12.2021 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, במסגרתם אף הגישה המאשימה טיעונים כתובים ואת הרישום הפלילי והתעבורתי של הנאשם. בנוסף הגישה אסופה של שלושה פסקי דין אליהם הפנתה בטיעוניה.

בדיון שהתקיים לפניי ביום 1.2.2022, לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, שבו והתייחסו הצדדים לעונש, תוך שהם חוזרים למעשה על טיעוניהם בדיון הנ"ל.

17. בטיעוניה, עמדה המאשימה על החומרה הגלומה לדידה בעבירות אותן ביצע הנאשם, אשר פגעו, בין היתר, בערכים החברתיים של הגנה על חייהם ושלמות גופם של המשתמשים בדרך, הגנה על קניינו של הפרט, ציות לחוק ולכללים והגנה על יכולתם של השוטרים למלא תפקידם.

המאשימה ציינה את חלקו המלא והבלעדי של הנאשם בביצוע העבירות, את הנזק שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשם ואת הנזק אשר צפוי היה להיגרם מביצוע העבירות.

18. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה כי כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן אודות הנאשם, "נטילת האחריות, חזרתו למוטב ומאמציו לתיקון התוצאות לא רק שאינם קיים, אלא הנאשם עוד רואה בשוטרים האחראים לאירוע שהתרחש וטען כי עשו זאת ממניעים גזעניים".

בשים לב לכך שהתנהגות מסוכנת בכבישים הפכה ל"מכת מדינה", כלשונה של המאשימה, בשעה שהנאשם אינו רואה בעצמו כמי שאחראי להתנהגותו, אין מנוס מענישה משמעותית ומרתיעה.

19. המאשימה התייחסה בהמשך טיעוניה בכתב לשלושת פסקי הדין שהגישה, בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 2.5-5 שנות מאסר בפועל. לגבי הנאשם, טוענת המאשימה לעונש ברף הבינוני של המתחם. זאת בנוסף למאסר מותנה, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי וקנס.

20. בטיעונים בעל פה הוסיפה המאשימה וציינה, כי אמנם הרישום הפלילי של הנאשם הוא "לא מהחמורים שנתקלנו" בהם, אך יחד עם זאת, ההתנהגות שלו כפי שמתבטאת ממעשיו מושא כתב האישום, "הינה התנהגות פלילית ועבריינית שעשה הכל כדי להימלט ממורא החוק וזאת כדי להימנע מתשלום קנס בגין עבירה של שימוש ברכב שניתנה לה (כך במקור- א.ס.) הודעת איסור שימוש".

21. ב"כ הנאשם, לעומת זאת, הפנה לעובדה כי הנאשם שהה **במעצר ממש** בתיק זה במסגרת הליכי המעצר עד תום ההליכים, **במשך חודש ימים** (מיום 5.6.2021 ועד 5.7.2021) וכי הוא שהה מאז **במעצר באיזוק אלקטרוני** בבית אחותו בעיר נצרת ולאחר מכן ביישוב עילוט.

הסנגור הדגיש את העובדה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וכי קיבל אחריות מלאה למעשיו.

הסנגור ציין כי שירות המבחן לא שלל כי הנאשם גילה נכונות לעבור הליך טיפולי. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, כפי שגם ביטא זאת בבית המשפט. מדובר בנאשם בן 28, רווק, המתגורר עם הוריו. הוא הגיש מכתב המלצה ממעסיקו, לפיו, הוא עבד תחתיו תקופה של שנתיים כעובד ניקיון במילובר וכי "מעולם לא היה בנינו ובין מוחמד והצוות ויכוחים אלימים והרמת ידיים". אביו של הנאשם חולה לב, ואמו אשר לקתה בקורונה ואושפזה למשך כ- 27 ימים, חולה אף היא, כפי שעולה ממסמך רפואי של קופת חולים שהוגש (טנ/3).

הסנגור הדגיש את העובדה כי לנאשם אין עבר פלילי מלבד עבירה אחת משנת 2012 בהיותו קטין עת "גנב אבטיח אז פתחו לו תיק. לא מדובר בעבריינות של אלימות והוא אדם נורמטיבי שמנהל יחסים תקינים".

הסנגור ציין כי יש להתייחס למאורעות מושא כתב האישום ש"מדובר בריבוי עבירות שאחת גוררת את השנייה". הוא ציין כי התקופה בה שהה הנאשם מאחורי סורג ובריח, כאשר בתקופה זאת גם "איבד את בן דודו בתאונה קטלנית שהם היו כמו תאומים וזה נתן לו את הדחף ללמוד את משמעות העבירה שהוא עשה". רוצה לומר, כי הנאשם למד את הלקח ועל כן ביקש מבית המשפט כי ייתן לו הזדמנות לחזור למסלול חייו הרגיל.

22. הסנגור הוסיף וטען, לאחר קבלת חוות הדעת של הממונה על עבודות שירות, כמו גם לפניה, כי בית המשפט מתבקש לגזור על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, זאת בשים לב למכלול הנסיבות המקלות, בהיותו נאשם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי למעט אותה הרשעה ישנה, הודה בהזדמנות הראשונה, קיבל עליו אחריות והוא מבקש להשתקם ו"להיות אזרח נורמלי".

עוד טען הסנגור, כי "המדינה אינה מעוניינת שאדם נוסף יהיה במעצר, והמדיניות היא לשלב במסגרת שיקומית ובעניין עבודת השירות הוא יעשה עבודה של התנדבות ושירות למען תועלת הציבור. גם עבירות של כתב אישום שלא היה תכנון, גם הנאשם הודה שהיה לו רגע שיצא משליטה, היה וויכוח עם השוטר, והוא מודע לחומרת העבירה...".

23. אציין כי בדיון שהתקיים בפניי ביום 1.2.2022, נרשמו דבריה של אמו של הנאשם לפרוטוקול, לפיהם; "אני אישה חולה והבן שלי מעולם לא עוזב אותנו, הוא תמיד איתנו, עוד לפני הסיפור הזה. אני חליתי בקורונה והוא כל הזמן היה עוזר לי, תומך לי (כך במקור - א.ס.), הייתי מאושפזת בבית חולים שלושה חודשים. הייתי מונשמת ומורדמת. בזמן הזה הוא היה איתי כל הזמן. אני מבקשת ממך שתרחם על מוחמד ותיתן לו לחיות את החיים שלו ואת העתיד שלו, כי כל בן אדם טועה. הוא לא יחזור על זה ואני מצפה ונותנת את תקוותי בבית המשפט".

דברי הנאשם

24. כאמור, בתיק זה קיימתי מספר ישיבות, במסגרתן נשלח הנאשם פעמיים לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן ובהמשך לממונה על עבודות השירות. אביא להלן את דברי הנאשם, כלשונם, כפי שנרשמו בפרוטוקול הדיון בישיבות הנ"ל וכדלקמן;

בדיון שהתקיים ביום 25.10.2021, לאחר שהתקבל התסקיר הראשון בעניינו של הנאשם, אמר הנאשם כדלקמן: "אני טעיתי וזו הטעות הראשונה שלי, אני לא בחור עבריין, אני לא יודע מה זה, אני פעם ראשונה שהיה לי דבר כזה, אני עד עכשיו לא מבין איך זה קרה, אתה יכול לשאול את כל הכפר, אף פעם לא היה לי בעיה עם אף אחד. אני מודה שעשיתי עבירה חמורה ואני לוקח אחריות על כל מה שקרה וזה לא יקרה בחיים...".

לגבי האחריות שלי אמרתי לקצינת המבחן שלקחתי אחריות על המעשים המיוחסים לי, אולי היא לא הבינה אותי, אמרתי לה שאני לוקח אחריות מלאה ושאני לא אדם מסוכן, אני אדם שרוצה לחיות כמו כל האנשים. המקרה הזה לימד אותי שיעור לכל החיים שאני אזכור לכל החיים. אני מוכן לקחת חלק בכל תהליך שיקומי טיפולי".

25. בדיון שהתקיים לפניי ביום 1.12.2021, שב הנאשם והבהיר כי הוא מודה בעובדות כתב האישום ומקבל עליו את האחריות. זאת עשה, לאחר שב"כ המאשימה טענה לספקות בהודאתו. בהמשך אותה ישיבה, ולאחר שהצדדים טענו לעונש, נרשמו דבריו אלה של הנאשם: "אני טעיתי. זו פעם ראשונה שקורה איתי דבר כזה. אני מקבל אחריות ושמדובר בדברים חמורים. למדתי לקח מכך שישבתי בבית סוהר במשך חודש ימים וזה היה שיעור לחיים. אני מבקש מכב' בית המשפט שיעזור לי וייתן לי עוד הזדמנות. מדובר ברכב מסוג סיאט ליאון שהיה עושה רעש ואני סידרתי אותו. לגבי העבר הפלילי שלי - היינו בדרך הביתה מהעבודה, ראיתי אבטיח והחלטתי לקחת אותו והאשימו אותי בגניבה. אני לא בן אדם עבריין, לא בן אדם אלים ולא בן אדם מסוכן. אני רוצה להתחתן ולהקים משפחה".

26. בדיון מיום 1.2.2022, שב הנאשם על דבריו כדלקמן: "אני עשיתי טעות חמורה. אני מודה בטעות שלי. הייתי יותר משבעה חודשים במעצר בית. למדתי לקח לצמיתות בעתיד ולא אעשה דבר כזה בעתיד. אני מתחייב לא לחזור על העניין הזה לעולם. יש לי חובות ואני רוצה לסדר רשמית את החיים ואת העתיד. אני עושה עבודות שיפוצים בבית. אני

עוזר לאמא שלי ולאבא שלי. אני מבקש שבית המשפט יתן לי הזדמנות".

דין והכרעה

27. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לתור אחר העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. ודוק, בית המשפט מוסמך לחרוג ממתחם העונש ההולם בהתקיים נתונים מסוימים; לקולא- משיקולי שיקום, ולחומרה- משיקולי הגנה על שלום הציבור.

28. בטרם אגש לקביעת מתחם העונש ההולם בענייננו, חשוב לי לציין, כפי שנאמר רבות בפסיקת בית המשפט העליון, כי ענישה בפלילים היא לעולם אינדיבידואלית. מלאכתו של בית המשפט בגזירת הדין אינה קלה, ובית המשפט נדרש בכל תיק ותיק, להתאים את העונש לנסיבותיו הספציפיות של המקרה המונח לפניו, תוך יישום מנגנון הבניית שיקול הדעת בהתאם לתיקון 113 לחוק, ותוך מתן ביטוי מתאים לכל השיקולים אותם הוא נדרש לשקול בבואו לעשות מלאכתו זו.

משכך, גם בעת קביעת מתחם עונש הולם, ומעבר לבחינה של הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת, מצווה בית המשפט להתאים את המתחם גם לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה שלפניו, קרי - הנסיבות הייחודיות והספציפיות של המקרה כפי שאלה מפורטות בסעיף 40'ט' לחוק (וכאשר אין המדובר ברשימה סגורה).

הוא הדין בנוגע לקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך גדר המתחם, זאת ככל שבית המשפט לא החליט לסטות ממנו לחומרה או לקולא. גם בעניין קביעת העונש, אמור בית המשפט לתת את דעתו לנסיבות הספציפיות והייחודיות של המקרה, בדגש על הנאשם העומד לפניו, וכפי שאלה מפורטות בסעיף 40'א' לחוק, בבחינת נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, וכאשר אין המדובר ברשימה סגורה כפי שמורה על כך סעיף 40'ב' לחוק.

29. בענייננו, יוחסו לנאשם מספר עבירות. אין חולק כי עסקינן באירוע אחד, גם לא באה בפני טענה אחרת בעניין זה. נהפוך הוא, המאשימה בטיעוניה בכתב ציינה בעצמה כי מדובר באירוע אחד ועתרה למתחם ענישה אחד. ודוק, העבירות בענייננו נעברו כולן בזו אחר זו. זאת כשהן שלובות אחת בשנייה. העבירות מקיימות ביניהן קשר הדוק ועולות כדי מסכת עבריינית אחת. אמנם מדובר במספר רב של סעיפי חיקוק בהן הורשע הנאשם, אך יש להתייחס לכל המכלול כאל מכלול אחד, בו צריך לשים את הדגש על מהות המעשים של הנאשם, בגינם יש לקבוע את מתחם

העונש ההולם.

מתחם העונש ההולם

30. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי העבירה שיוחסו לנאשם. מעשיו המתוארים לעיל של הנאשם היוו סיכון ממשי ומוחשי לשלומם ולביטחונם של ציבור הנהגים ומשתמשי הדרך, וכן סכנה לשוטרים שעה שאלו מילאו תפקידם. ברי כי אף שהסיכון לא התממש, ארעה פגיעה לא קטנה בערכים החברתיים של הגנה על חיי אדם ועל שלום הציבור. דרך הילוכו של הנאשם היוותה פגיעה אף בשורה נוספת של ערכים חברתיים מוגנים, ובהם פגיעה בשלטון החוק וביכולת לאכוף את הדין, וכן בהגנה על הקניין. רצף המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן, בהם הודה הנאשם, מלמד על כי הנאשם לא שעה לקריאות השוטר סלימאן לעצור את רכבו, וכי ביקש הוא להימלט על מנת שלא ישלם קנס, כפי שטען בהמשך. אגב בריחתו לא אירעו פגיעות בגוף או ברכוש אך הפוטנציאל להתרחשות אחרת היה לא קטן. גם בהמשך, ידיו האבנים על ידי הנאשם אל עבר הניידות כשהן נמצאות בנתיב תחבורה טמן בחובו פוטנציאל נזק רב ונדמה שאך בנס לא אירעו פגיעות מעבר לנזק קל בפח לשתי הניידות.

31. בית המשפט העליון עמד על החומרה הגלומה בנהיגה פרועה ובידיו אבנים או חפצים אחרים לעבר כלי תחבורה. כשלמעשים אלה מתווספות עבירות של הפרעה לשוטר ואיומים, הרי שעסקין בחומרה לא מבוטלת אשר טמונה בהם. בית המשפט העליון עמד על הצורך בהטלת ענישה משמעותית על כל מי שפועל בדרך זו.

כך, בכל הנוגע לנסיבות בהן בוחר הנהג שלא לציית להוראות שוטרים ולנסות להימלט, קובע בית המשפט העליון בע"פ 965/10 **אגא נ' מדינת ישראל** (28.7.2010) לאמור:

"המערער בחוצפה ובעזות מצח ברח מנציגי החוק, תוך סיכון של עוברי דרך וסיכון עצמי רב כפי שאכן אירע במקרה הנדון. התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים ובריחה מאנשי החוק תוך כדי נסיעה פרועה ומסוכנת ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים. על כן בתי המשפט צריכים להכביד את ידיהם ולהציג בפני עבריינים אלו קיר ברזל בדמות אפס סובלנות..."

לעניין ידיו אבנים או חפצים אל עבר כלי תחבורה, נפנה לדבריו של בית המשפט העליון בע"פ 2432/15 **עיסא נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (2.7.2015), לפיהם:

"בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה הטמונה בידיו אבנים לעבר מכוניות נוסעות ועל כך שמדובר בתופעה עבריינית מסוכנת אשר ככלל מחייבת הטלת עונשי מאסר ממשיים..."

לטענת המערער בית המשפט קמא לא התייחס בגזר דינו לעובדה שמעשיו לא גרמו נזק, ואולם כבר נפסל כי בשל פוטנציאל הנזק הטמון בידי אבנים לעבר מכוניות נוסעות העובדה שלא נגרם נזק בפועל, אף שהיא נושאת משקל בגזירת הדין, אינה גורעת מחומרת המעשה עצמו...".

בעניין אחר נאמר כי:

"ידי חפץ כלשהו לעבר כלי רכב, וודאי מספר פעמים, כפי שמתואר בכתב האישום, טומן בחובו סכנה גדולה ואף עלול להוביל לפגיעה בנפש" (ע"פ 4488/17 **גלהר נ' מדינת ישראל** (8.2.2018)) (להלן: **"עניין גלהר"**).

דברים אחרונים אלה נכונים גם לענייננו.

32. עם זאת, ובאותה נשימה, אין להתעלם מכך, כי "המקרה בענייננו אינו נמנה על המקרים השגרתיים של ידי אבנים ובקבוקי תבערה, להם הורגלנו למרבה הצער בעת האחרונה..." (כלשונו של בית המשפט העליון בע"פ 4180/16 **אבו נג'מה נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (8.9.2017) (להלן: **"עניין אבו נג'מה"**)), וכי מדובר באירוע נקודתי אשר לא אפיין את התנהלותו של הנאשם עד לאותו שלב.

לעניין נסיבותיו של המקרה דנן, בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ולעניין נסיבותיו של הנאשם אשר אין קשורות בביצוע העבירה, נשוב בהמשך.

33. כמצוין לעיל, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן את הדעת **למדיניות הענישה הנוהגת**. הענישה בכגון דא, כוללת מנעד רחב של עונשים. כדי לדלות את מתחם העונש ההולם בענייננו, ראיתי לנכון להפנות למספר פסקי דין אשר יש בהם לשקף את נורמת הענישה הנכונה בנסיבות כאן ואשר מהם, בין היתר, יש להקיש ולקבוע את מתחם העונש ההולם;

עניין גלהר, שהוזכר לעיל - המערער הורשע על פי הודאתו בידי אבן או חפץ לעבר כלי תחבורה. על המערער הושת עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, יחד עם מאסר מותנה. בית המשפט העליון דחה את הערעור, תוך שקבע כי העונש שהושת על המערער אינו חמור כלל, זאת נוכח הסכנה הטמונה כאמור בידי חפץ כלשהו לעבר כלי רכב ומשעה שגם תסקיר המבחן לגביו אינו מצביע על אפיק טיפולי לטווח הנראה לעין.

עניין אבו נג'מה, שהוזכר לעיל - המערער הורשע בעבירה של ידי אבן לעבר כלי תחבורה, זאת לאחר שיידה אבן לעבר רכבם של מאבטחים שביצעו סיור רכוב בירושלים ואבן זו פגעה בחלקו האחורי של הרכב וגרמה לשקע ברכב. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, וכן מאסר על תנאי ופיצויים לכל אחד משני המאבטחים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור באופן שהורה כי עונש המאסר שהושת על המערער ירוצה בדרך של עבודות שירות.

ע"פ 1176/16 כהן נ' מדינת ישראל (15.5.2016) - על חמשת המערערים שהורשעו בעבירות של ידוי אבן או חפץ לעבר כלי תחבורה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והיזק בזדון, הושתו בבית המשפט המחוזי 8 חודשי מאסר בפועל, יחד עם מאסר על תנאי. לציין, כי שניים מהמערערים היו בגירים-צעירים ושלושה אחרים היו קטינים בעת ביצוע המעשים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינם של הבגירים נע בין מספר חודשים ל- 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון, קיבל את הערעור של המערערים הקטינים חלקית, זאת בשים לב בעיקר לקטנותם בעת ביצוע מעשיהם ולכך שיש ליתן משקל גדול יותר לשיקולי שיקום בעניינם, וגזר על שניים מהם 6 חודשי מאסר בפועל ועל השלישי 5 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 4894/13 סלע נ' מדינת ישראל (23.1.2014) - המערער הורשע בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שיבוש מהלכי משפט ונהיגה בשכרות. המערער לא ציית להוראות שוטרים לעצור במחסום משטרת, האיץ מהירותו ופרץ את המחסום. השוטרים דלקו אחר המערער וכרזו לו לעצור, אך לחינם, עד אשר נעצר על ידי שוטר שלישי במחסום קדמי. המערער עצר את האופנוע וזרק את המפתחות בכוונה לשבש מהלכי משפט. הוא גם התנגד למעצרו וניסה לברוח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם אשר נע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. על המערער הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה (לציין כי המערער צירף שני תיקים שעניינם שתי עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית). בית המשפט העליון דחה את הערעור, תוך שציין כי מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט המחוזי, "אכן הולם את חומרת העבירות בהן הורשע המערער". גם לגבי העונש שהושת על המערער נקבע כי מדובר בעונש "מתון והולם".

ת"פ (מחוזי - באר שבע) 17734-07-20 מדינת ישראל נ' טקאר (26.1.2022) - הנאשם הורשע בעבירה של ידוי אבן או חפץ לעבר כלי תחבורה, לאחר שיידה אבן לעבר רכב אשר נסע בכביש בין עירוני ופגע בשמשה הקדמית שלו וניפץ אותה. הנאשם יידה אבן נוספת לעבר רכב אחר שפגעה בכנף האחורית וגרמה לנזק פח. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם למעשה הנאשם נע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מבחן למשך שנה, מאסר על תנאי ופיצוי לכל אחד מהמתלוננים.

ת"פ (מחוזי - באר שבע) 67969-11-17 מדינת ישראל נ' אבו סולב (8.8.2019) - הנאשם מס' 2 הורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה באמצעות ידוי אבן או חפץ, בניגוד לסעיף 332א(א) לחוק. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם זה, נע בין 8 ל- 27 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום, בית המשפט השית על הנאשם, שלקח אחריות על העבירה והביע חרטה עמוקה עליה, עונש של 8 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בנוסף למאסר על תנאי, פיצוי לכל אחד מהמתלוננים וקנס כספי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 36272-01-13 מדינת ישראל נ' חג'אזי (19.2.2014) - הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשע בעבירות אלו: סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה; תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות; הפרעה לשוטר בזמן מילוי תפקידו; גרימת נזק לרכוש; רישיון רכב; עקיפה כאשר הדרך לא פנויה, וכן נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הולם הנע בין 6 חודשי מאסר - לעיתים נדירות בעבודות שרות - ועד 4 שנות מאסר. בסופו של דבר, גזר בית המשפט המחוזי על הנאשם, "ובעיקר תוך התחשבות בגילו הצעיר של הנאשם, הודאתו המוקדמת והמלצת שרות המבחן בעניינו...", 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות,

מאסר על תנאי, פסילת רישיון וכן עונשים נלווים, לרבות העמדתו במבחן למשך שנתיים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 28643-07-14 **מדינת ישראל נ' חואלד** (7.6.2015) - הנאשם מס' 3 הורשע בעבירות של התקהלות אסורה, התפרעות, הפרעה לשוטור במילוי תפקידו ואף עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לאחר יידוי אבנים לעבר ניידות שנסעו בכביש ולעבר שוטרים שנכחו במקום בעת שהם נמצאים על נתיב תחבורה, זאת בכוונה לפגוע בניידות ובשוטרים, לסכן בטיחותם, להכשיל אותם ולמנוע מהם מלבצע את תפקידם. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, קרי - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואף הפעיל מאסר מותנה בן 3 חודשים בחופף (כל זאת לצד מאסר על תנאי וקנס).

34. אשר לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, לא מצאתי כי יש להקיש הימנה לעניין קביעת מתחם העונש ההולם בענייננו. כפי שציינתי, הענישה בגין עבירות דוגמת אלה בהן הורשע הנאשם, כוללת מנעד רחב של עונשים, כאשר העונש הינו פונקציה של נסיבות המקרה המונח לפני בית המשפט.

נסיבותיהם של שלושת פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה והעונש שנגזר לאור אותן נסיבות, אינם הולמים את ענייננו ואין להסיק מהם לעניין קביעת המתחם כאן.

כך, בכל הנוגע לפסקי הדין בעניין ג'בארין (ע"פ 5691/09 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (11.10.2009)) ואלון (ע"פ 3802/10 **אלון נ' מדינת ישראל** (26.10.2010)), שניהם פורסמו עובר לתיקון 113 ושניהם ניתנו לאחר **שמיעת ראיות**, להבדיל מענייננו בו הנאשם הודה בתחילת משפטו.

אשר לפסק הדין בעניין אבו קיעאן (ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014)), מדובר במקרה אשר כלל גם גניבת רכב על ידי הנאשם, נוסף על העבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטור בעת מילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע כי מדובר בשני אירועים שונים והעמיד את המתחם בגין האירוע השני על טווח שבין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל (בגין אירוע הגניבה המתחם הועמד על טווח שבין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל). בית המשפט העליון דחה את הערעור אך קבע כי מדובר באירוע אחד. לאחר שהפעיל את מנגנון הבניית שיקול הדעת, קבע בית המשפט העליון כי מתחם העונש ההולם את האירוע כולו (ובתוכו גניבת הרכב) הינו בטווח שבין 12 ל- 32 חודשי מאסר בפועל.

ויודגש, כי התנהלותו של המערער בעניין אבו קיעאן חמורה בהרבה מהתנהגות הנאשם בענייננו, שכן בנוסף לפריצה לרכב וגניבתו, המערער התנגש בכוונה בניידת משטרה שהורתה לו לעצור וניסתה לעקוף אותו משמאל, ובהמשך לאחר שניידת נוספת דלקה אחריו, חסם את הנתיב וגרם לניידת להתנגש במכוניות שחנו בצד הדרך. לציון עוד כי לאותו אבו קיעאן עבר פלילי הכולל הרשעות קודמות בגין עבירות של הסעת תושב זר, איומים ותקיפת שוטור.

לדידי, אין בפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה כדי להצדיק את מתחם העונש ההולם לו עתרה (2.5 - 5 שנות מאסר) ואף פסק דין אבו קיעאן אינו מוליק איתנו אל עבר מתחם זה.

35. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת מצד אחד על הנזק שנגרם בפועל לניידות המשטרה במקרה דנן, שהוא נזק קל יחסית, ומבלי שהיו פגיעות בגוף. אמנם, פוטנציאל הסיכון הגלום בהתנהגותו ומעשיו של הנאשם היה רב, אך סוגיית הנזק שנגרם בפועל יש בה כדי להוות שיקול לקולא בעת קביעת המתחם בעניינו, לעומת תיקים אחרים.

אשר לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות, עסקינן במי אשר פעל לבדו ולכן חלקו הינו בלעדי. מאידך, למעשיו של הנאשם לא קדם תכנון.

אין באמור כדי להקל ראש בהתנהגותו של הנאשם. הנאשם לא שעה לקריאתו של השוטר לעצור ורק נעצר כעבור מרחק מה, בעקבות רכב אחר שחסם דרכו. אף שהנאשם שיתף פעולה בשלב זה ומסר את מסמכיו לשוטר, ואף שנסע אחריו לצומת טל-אל, אלא שהתנהגותו לאחר שנודע לו על השבתת הרכב היא התנהגות נשלטת, ולנאשם הייתה היכולת להימנע ממנה, כאשר ברור כי אין כל הצדקה לה.

הגדיל לעשות הנאשם ולא הסתפק בידיי האבנים לעבר השוטרים והניידות אלא חזר על כך גם לעבר הרכב והניידת שנסעה אחריו, ושוב וחזר על מעשה זה פעם נוספת לעבר הניידות שחזרו לכיוונו.

בצד זאת, וכשיקול לקולא, אל לנו לשכוח כי הסיכון הטמון בהתנהלות הנאשם לפגיעה בשלמות גופם של השוטרים ובמי אשר נקרה בדרכו בעודו נוהג בשלב הראשון של האירוע, אף כי רב הוא, לא התממש בסופו של דבר. בכתב האישום המתוקן לא מצוין כי מחמת התנהלותו של הנאשם נפצע אחד מן השוטרים או מי ממשתמשי הדרך בגופם.

36. נסיבות נוספות אשר יש לתת עליהן את הדעת בעניינו, עניין במרחק ובמשך הזמן בהם בוצעה העבירה של נהיגה פזיזה, קלת ראש ורשלנית ברכב - זמן ומרחק מצומצמים יחסית. אופן הנהיגה, להבדיל מתיקים אחרים, לא כלל ביצוע עקיפות מסוכנות כגון חציית רמזור אדום, נהיגה נגד כיוון התנועה, חציית קווי הפרדה או הסטת הרכב אל עבר ניידת המשטרה. אמנם הנאשם נסע במהירות מופרזת וביצע עקיפות מסוכנות, אך כאמור העובדה כי הסיכון הטמון בכך לא התממש, יש להביא אותה בחשבון בקביעת המתחם.

לא זו אף זו, אין עסקינן בעניינו בידיי אבנים מתוך מניע אידיאולוגי (חרף אמירות הנאשם כי התנהלות השוטרים נבעה ממניעים גזעניים). אין המדובר במעשים אשר בוצעו כחלק מהתפרעות או הפגנה רבת משתתפים, כפי שקורה לצערנו לא פעם במקומותינו.

37. על רקע נסיבות ביצוע העבירות, הערכים שנפגעו מביצוען ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, שניתן להתייחס אליה כבינונית, משלא התממש סיכון משמעותי, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נמצא בטווח שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל; פסילת רישיון הנהיגה בפועל לתקופה שבין 3 חודשים לבין 24 חודשים, וכן עונשים נלווים.

38. במקרה דנן, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערכים המוגנים שנפגעו, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים ואינו מצדיק גם הוא סטייה מהמתחם.

העונש המתאים לנאשם

39. כעת יש לפנות לקביעת העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שהוצג. בכגון דא, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

40. משקל לא מבוטל יש ליתן להודאת הנאשם במיוחד לו לאחר תיקון כתב האישום, ובתחילת ההליך. הודאת הנאשם, בשלב בו בוצעה, חסכה זמן שיפוטי יקר, ויש בה לפעול לזכותו.

משקל נוסף יש ליתן לנטילת האחריות של הנאשם למעשיו. חרף התרשמות שירות המבחן, התרשמתי כי נטילת האחריות הינה אותנטית ואמיתית, כך גם חרטתו של הנאשם. הנאשם, פעם אחר פעם בפני, חזר על הודאתו וקבלת האחריות וביקש ליתן בידו הזדמנות לפתוח דף חדש לאחר שלמד את הלקח מההליך **במיוחד לאחר ששהה חודש שלם במעצר מאחורי סורג ובריה.**

התרשמתי כי הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים וכי מדובר באדם צעיר, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי בין כתלי משפחה נורמטיבית וחמה. התרשמתי מהקשר ההדוק והסיוע הרב שהנאשם נותן להוריו, במיוחד לאמו, דבר אשר מעיד על קווי אישיותו החיוביים. התרשמתי גם שההליך, כולל המעצר למשך חודש ולאחר מכן המעצר באיזוק אלקטרוני, הותירו בנאשם את אותותיהם ויש בהם כדי לדרבן אותו לשוב למוטב ולמנוע הימנו מלשוב לסורו.

נסיבה נוספת שאינה קשורה בביצוע העבירה ורלוונטית לגזירת הדין בתוך המתחם היא גילו הצעיר באופן יחסי של הנאשם במועד ביצוע העבירות (עשרים ושמונה שנים וחצי לערך) ורצונו "לסדר" את חייו, להתחנך ולהקים משפחה.

נסיבה נוספת שיש להביא בחשבון היא עברו הפלילי של הנאשם. מחד גיסא, מדובר בקיומו של רישום פלילי לחובתו. אך מאידך גיסא עסקינן בעבירה של "גניבת אבטיח" מלפני כעשר שנים, שגם המאשימה מסכימה שאינה מבין החמורות "שנתקלנו בהם". הנאשם אפוא קרוב לאוכלוסיית נעדרי העבר הפלילי, ומכל מקום אין לחובתו עבר מכביד שאמור לפעול כנגדו לחומרה.

בנוסף, יש להביא בחשבון את עברו התעבורתי של הנאשם, הכולל חמש עשרה הרשעות קודמות, רובן ככולן עבירות של ברירת משפט.

41. כאן חשוב לציין, כי לא נעלמו מעיניי התרשמויות שירות המבחן בנוגע לנטילת האחריות והתייחסותו של הנאשם למעשיו. אולם, התרשמותו של בית המשפט הנעשית באופן ישיר ובלתי אמצעי, פעם אחר פעם, מהנאשם, מאישיותו ומכנות דבריו, אינה בעלת משקל מבוטל.

כאמור, התרשמתי כי הנאשם מודע לחומרת מעשיו ומקבל עליהם אחריות מלאה. התרשמתי כי "למד את הלקח" מההליך נגדו והתרשמתי מכנות הצהרתו ושאפותיו לנהל אורח חיים חיובי ו"לסדר את חייו".

התרשמתי כי חווית המעצר בפעם הראשונה בחייו של הנאשם, ולמשך חודש ימים, הינה חוויה קשה וטראומטית שחידדה אצלו את ההבדל בין טוב ורע ואת אי היותו "בחור עבריין" כלשוננו. נוכח אלה, יש מקום לתקווה כי לא ירצה לחזור על "חוויה" זו פעם נוספת.

העדר שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן או דחיית נזקקות טיפולית, אינו מונע מאיתנו לעודד את הנאשם לשוב מהר ככל הניתן לחיים נורמטיביים, אף תוך תרומה משמעותית לחברה (בדמות עבודות שירות כמצוין להלן) ומבלי שהאינטרס הציבורי יוצא נפסד, אם הנאשם לא יוחזר בחזרה אל בין כותלי בית הסוהר, שם הוא אף עלול להתחבר לגורמים עברייניים.

ודוק, אף שירות המבחן מעבר להימנעות מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אינו ממליץ להשית עליו ענישה מוחשית או מרתיעה כפי שקורה לא פעם בתיקים אחרים במסגרת תסקירי שירות המבחן.

42. על יסוד כל אלה, בשקלול הנתונים לחומרה ולקולא, איני סבור כאמור כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם אשר נקבע לעיל. בתוך המתחם, סבורני כי יש למקם את עונש המאסר של הנאשם קרוב לחלק התחתון ולאפשר את ריצויו בעבודות שירות. זאת, בצד עונש משמעותי של מאסר מותנה שיהווה גורם מרתיע מפני הישנות מקרים כגון דא.

את פסילת רישיון הנהיגה יש למקם בסוף השליש הראשון של המתחם.

באופן זה, יוגשם עיקרון ההלימה, תוך שתושג הרתעת הנאשם והרתעת הרבים כאחד, ובד בבד יתאפשר לנאשם לשוב אל דרך הישר, לאחר ביצוע עבודות השירות ולאחר שתתקבל חלקו לחברה, הפנים את חומרת מעשיו והשלכותיהם וניתנה לו הזדמנות לכפר עליהם מבלי חזרתו פעם נוספת אל מאחורי סורג ובריח.

43. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- **תשעה (9) חודשי מאסר בפועל (ללא ניכוי תקופת מעצרו).**

הנאשם ירצה עונש זה בעבודות שירות במרכז יום נווה אשר, בקיבוץ עין המפרץ, על פי חוות דעת הממונה על עבודות שירות וזאת החל מיום 19.4.2022.

על הנאשם להתייצב לצרכי קליטה והצבה במועד הנ"ל בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, יחידת ברקאי, שלוחת צפון, סמוך לבית סוהר מגידו (קווי אוטובוס: 821, 825, 300, 301, 302).

בית המשפט מזהיר את הנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה וכי כל חריגה מכללים אלו עשויה להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו ונשיאת יתרת העונש תחת מאסר בפועל.

- **עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332 לחוק, עבירה של ידוי אבן או חפץ לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א לחוק, וכן כל עבירת אלימות מסוג פשע.**

- **שבעה (7) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור אחת מן העבירות הבאות: הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, היזק בזדון, נהיגה בפסילה וכן מעשה פזיזות ורשלנות ברכב לפי סעיף 338 לחוק.**

- **עשרה (10) חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, אשר יימנו מהיום, אך יחושבו כנגד הפקדת רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט. פסילה זו הינה מצטברת לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.**

- **קנס בסך 4,000 ₪.**

הקנס ישולם בשמונה תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.5.2022.

- **פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירה של נהיגה ברכב עליו נמסרה הודעת אי שימוש בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה או כל עבירה שעניינה נהיגה בפסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.**

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ה' אדר ב' תשפ"ב, 08 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.